kuulda ſanud, et ta monni on ſiit maalt ärrajooksnud, woera ma ſees parremat põlwe otſima. Wahheſt monni neiſt ſai parremad motted ja tulli taggaſi, kui ta isse wägga häſti öppis tundma, et Some maal, ſeſt ſiñna ennamiſt keik meie poolt pöggenewad (wahhest monni Jerwama ja Allotagguſe poolt jookſeb ka Wennemaale) peſijo pahhem põlli on, leib kasſinam ja kalim, tö ja waew kangem, maks surem: nendega ollen ma ſiis jutto ajanud, ja neiſt kuulda ſanud, mildine nende Jooks jatte põlwſeäl on. Ma ollen kül mitmel korral, Jutlustes ni hästi, kui muul ajal rahwaga tönneledes, neid maenitſend Jooksmisse pärraſt, agga ma ei olle ſeſt ſuurt kaſſo tuñnud, ſest monni wastas: egga üksi jookſe mu asja kui hädda pärraſt, ja hädda pärraſt peab kül jooksma! et nemad kül teädſid, mitmed ja mitmed ep olle ühtegi hädda tuñnud waid ükspäinis wallatusſe ja koerusſe pärrast ärrajooksnud. Seſt, üksi ei woi ſedda ſalgada, et meie päiwil Wannemad palio heldemad on, kui ennemuiste, ei lasse rahwaſt ennam ni kangeſte nuhtleda, ja peälegi hea melega abbi tewad neile, kennel pudo on. Monni wastas: kui nälg käes on, peab kül jooksma, wannemad ei añna toiduſt Agga, ka ſedda räkitakſe tühjalt. Töeſte, meie päiwil ei lasse kül üksi noiſa wannem omma rahwaſt nälga surra, waid aitab hea melega, ni häſti wiljaga kui ka Lojustega; agga perremees peab ka isse omma maja eeſt hoolt kandma ja mitte ärrajoma ehk raiskama, ja Lojukſed lasſema nälga surra, mis Wannemad on añnud. Monni wastas: Meid waewatakſe wägga kange töga, kaſſin wald, ja palio töödd, agga ka ſe wabbandus on tühhine. Ei keddagi ſuñnita kuski pool ennam töödd tehha, kui ta jouab, ükspäinis laiſad wõtwad ſedda wabbandamiſeks. Woib onimeti katſu-